

1.

Prototip: Déu beneeixi Amèrica!

Prototipo: ¡Dios bendiga América!

Prototype: God Bless America!

2006

Vídeo monocanal, color, so, 3 min 52 s

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

En aquest breu però incisiu vídeo antibel·licista, Rosler mostra una joguina mecànica: un soldat que interpreta *Déu beneeixi Amèrica*, la cançó patriòtica d'Irving Berlin que fa les funcions d'himne nacional. Mentre que la figura del soldat mecànic al·ludeix a la instrumentalització dels éssers humans que és el fonament de tots els exèrcits, la pròtesi anatòmica posiciona l'obra com un al·legat contra la maquinària de la mort i els estaments polítics i els tractats internacionals que la possibiliten. Realitzada durant la guerra d'Iraq (2003-2011), la peça es pot llegir com un manifest contra aquest conflicte en concret. El fet que la joguina estigui fabricada a la Xina posa en evidència la ironia del patriotisme en un món globalitzat.

En este breve pero incisivo vídeo antibelicista, Rosler muestra un juguete mecánico: un soldado que interpreta *Dios bendiga América*, la canción patriótica de Irving Berlin que hace las funciones de himno nacional. Mientras que la figura del soldado mecánico alude a la instrumentalización de los seres humanos que constituye el fundamento de todos los ejércitos, la prótesis anatómica posiciona la obra como un alegato contra la maquinaria de la muerte y los estamentos políticos y tratados internacionales que la posibilitan. Realizada durante la guerra de Irak (2003-2011), la pieza puede leerse como un manifiesto contra este conflicto en concreto. El hecho de que el juguete esté fabricado en China pone en evidencia la ironía del patriotismo en un mundo globalizado.

In this brief but incisive anti-war video, Rosler presents us with a mechanical toy that plays 'God Bless America', Irving Berlin's patriotic American song that has become an alternative national anthem. While the figure of the mechanical soldier alludes to the instrumentalisation of human beings on which all armies are based, the anatomical prosthesis reveals the piece to be a condemnation of the machinery of death, and, by implication, the politicians and international treaties that support it. Made at the time of the second Iraq war (2003-11), it could be taken as a specific commentary in opposition to that conflict. The fact that the figure was made in China reflects on the irony of patriotism in a globalised world.

2.

Camps de flors

Campos de flores

Flower Fields

1974

Vídeo monocanal, color, sense so, 3 min 40 s

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

Martha Rosler va filmar un paisatge de turons plens de camps de flors al llarg de l'autopista número 5, que recorre la costa oest americana des de Mèxic fins al Canadà. Els plans geomètrics jugant amb els colors evocuen la tradició de l'art abstracte americà. Ara bé, en fer un zoom en aquesta escena aparentment idíl·lica, distingim la dura feina manual dels treballadors mexicans, sovint immigrants clandestins, que conreen els camps de flors. La imatge d'un cotxe de la policia de fronteres desplaçant-se a gran velocitat i els controls fronterers amb què acaba la peça emfatitzen la precària situació d'aquests treballadors.

Martha Rosler filmó un paisaje de colinas llenas de campos de flores a lo largo de la autopista número 5, que recorre la costa oeste americana desde México hasta Canadá. Los planos geométricos jugando con los colores evocan la tradición del arte abstracto americano. Sin embargo, al hacer un zoom en esta escena aparentemente idílica, distinguimos el duro trabajo manual de los jornaleros mexicanos, a menudo inmigrantes clandestinos, que cultivan los campos de flores. La imagen de un vehículo de la policía de fronteras desplazándose a gran velocidad y los controles fronterizos con que termina la pieza enfatizan la precaria situación de estos trabajadores.

Martha Rosler filmed the flower fields on the hills bordering Interstate Highway 5, which follows the west coast of the U.S. from the Mexican to the Canadian borders. An attention to colour in geometric planes evokes the tradition of American abstract art. Zooming in closer on this apparently idyllic scene reveals the hard, manual labour of the Mexican workers, often illegal immigrants who are employed to work in the fields. The immigration police car moving at high speed and the border control with which the piece ends serve to emphasise the precarious situation of the workers.

3.
Secrets del carrer: la no divulgació
Secretos de la calle: la no divulgación
Secrets from the Street: No Disclosure

1980

Vídeo monocanal, color, so, 12 min 20 s
Col·lecció MACBA. Consorci MACBA
Incorporació 2007

Des de l'interior d'un cotxe, una càmera enregistra la vida del carrer i els grafitis a Mission District, San Francisco, on es congrega la cultura automobilística del Low Rider. Mentrestant, se sent la veu de l'artista llegint un dels seus textos sobre les subcultures alternatives del carrer, que es contraposen a la suposada cultura nacional. Rosler s'adreça a l'espectador amb missatges com: «El secret és que per conèixer el significat d'una cultura has de conèixer els límits de significat de la teva pròpia cultura».

Desde el interior de un coche, una cámara registra la vida de la calle y los grafitis en Mission District, San Francisco, donde se congrega la cultura automovilística del Low Rider. Simultáneamente, se oye la voz de la artista leyendo uno de sus textos sobre las subculturas alternativas callejeras, que se contraponen a la supuesta cultura nacional. Rosler interpela al espectador con mensajes como: «El secreto es que para conocer el significado de una cultura debes conocer los límites de significado de tu propia cultura».

From inside a car, a camera records the street life and graffiti in San Francisco's Mission District, where the lowrider car culture congregates. Meanwhile, the artist's voice can be heard reading one of her texts on alternative street subcultures, which she contrasts with the supposed national culture. Rosler addresses the viewer with messages such as: «The secret is that to know the meaning of a culture you must know the limits of meaning of your own.»

4.

Si és massa dolent per ser cert, podria ser DESINFORMACIÓ

Si es demasiado malo como para ser cierto, podría tratarse de DESINFORMACIÓN

If It's Too Bad to Be True, It Could Be DISINFORMATION

1985

Vídeo monocanal, color, so, 16 min 26 s

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

En aquest vídeo, Rosler examina les relacions geopolítiques dels Estats Units amb l'Amèrica Llatina. L'artista partia d'un article publicat per *The New York Times* que acusava el govern nord-americà d'haver propagat falses informacions sobre Nicaragua. En concret, l'article parlava de l'adquisició d'avions de guerra russos MiG per part del govern nicaragüenc amb la intenció, segons les fonts nord-americanes, d'atacar els Estats Units. El vídeo incorpora material de premsa i crea una disrupció entre text i imatge que qüestiona la suposada autoritat i objectivitat dels mitjans de comunicació. Com en altres obres de l'artista, l'estructura formal és indescindible de l'anàlisi política.

En este vídeo, Rosler examina las relaciones geopolíticas de Estados Unidos con Latinoamérica. La artista partía de un artículo publicado por *The New York Times* que acusaba al gobierno estadounidense de haber propagado falsas informaciones sobre Nicaragua. En concreto, el artículo hablaba de la adquisición de aviones de guerra rusos MiG por parte del gobierno nicaragüense con la intención, según las fuentes norteamericanas, de atacar a los Estados Unidos. El vídeo incorpora material de prensa y crea una disrupción entre texto e imagen que cuestiona la supuesta autoridad y objetividad de los medios de comunicación. Como en otras obras de la artista, la estructura formal es inseparable del análisis político.

In this video Rosler addresses U.S. geopolitical relations with Latin America. Her starting point was an article published by *The New York Times* accusing the United States government of spreading false information about Nicaragua: specifically, the purchase of Russian MiG fighter aircraft by Nicaragua, whose purpose, so the American government claimed, was to attack the U.S. The video incorporates press material and creates a disjunction between text and image that questions the supposed authority and objectivity of the media. As in the artist's other works, the formal structure is inseparable from its political analysis.

5.

Xile fent camí cap al NAFTA acompanyat per la banda de la policia nacional

Chile camino del NAFTA acompañado por la banda de la policía nacional

Chile on the Road to NAFTA, Accompanied by the National Police Band

1997

Vídeo monocanal, color, so, 10 min

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

En aquest vídeo, realitzat quan Xile es trobava en vies de ser admès en el Tractat de Lliure Comerç Nord-americà (North American Free Trade Agreement, NAFTA), Rosler aborda de nou el tema de la implicació dels Estats Units a l'Amèrica Llatina. Xile ha estat aclamat per alguns com un miracle econòmic, un senyal de progrés que contrasta amb la repressió política de la seva història recent. El subtext en aquesta peça denuncia la complicitat dels Estats Units en el cop militar de 1973 a Xile, que va fer pujar al poder el general Augusto Pinochet. Rosler qüestiona el preu que s'ha hagut de pagar pel creixement econòmic xilè. Un enorme panell publicitari a l'autopista que condueix a Santiago, filmat des de darrere, apareix com si fos un puny alçat en un gest revolucionari; però en passar pel costat es veu que el puny sosté una llauna de Coca-Cola, símbol de l'imperialisme nord-americà. Paral·lelament, les famílies de les víctimes del cop d'Estat escriuen els noms dels desapareguts en un monument commemoratiu.

En este vídeo, realizado cuando Chile se encontraba en vías de ser admitido en el Tratado de Libre Comercio de América del Norte (TLCAN o NAFTA, por las siglas en inglés), Rosler aborda de nuevo el tema de la implicación de Estados Unidos en Latinoamérica. Chile ha sido aclamado como un milagro económico, una señal de progreso que contrasta con la represión política de su historia reciente. El subtexto en esta pieza denuncia la complicidad de Estados Unidos en el golpe militar de 1973 en Chile, que situó al general Augusto Pinochet en el poder. Rosler cuestiona el coste del crecimiento económico chileno. Un enorme panel publicitario en la autopista que conduce a Santiago, filmado desde la parte posterior, parece un puño alzado en un gesto revolucionario; pero al sobrepasarlo, se ve que el puño sostiene una lata de Coca-Cola, símbolo del imperialismo norteamericano. Paralelamente, las familias de las víctimas del golpe de Estado escriben los nombres de los desaparecidos en un monumento conmemorativo.

Once again, Rosler comments on U.S. involvement in Latin America, in a video made as Chile was being admitted to the North American Free Trade Agreement (NAFTA). Chile has been hailed by some as an economic miracle, a marker of progress that contrasts with the political repression of its recent past. The subtext to this is the complicity of the United States in the military coup in Chile in 1973 that put General Augusto Pinochet in power. Rosler questions the cost of Chile's economic growth. Seen from the rear, a huge billboard on the road to Santiago at first appears to be a fist raised in a revolutionary gesture, but is then revealed to be holding a can of Coca-Cola, a symbol of U.S. imperialism. Meanwhile, the families of the victims of the coup write the names of the disappeared on a commemorative memorial.

6.

La dominació i la vida quotidiana

La dominación y lo cotidiano

Domination and the Everyday

1978

Vídeo monocanal, color, so, 28 min 33 s

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

Mentre una dona s'ocupa del seu fill en una llar de classe mitjana, els missatges emesos pels mitjans de comunicació (entre d'altres, una entrevista televisiva amb la propietària d'una galeria que parla de l'art dels seixanta) es combinen amb un text de l'artista sobre les formes de dominació en la vida quotidiana. Rosler superposa imatges del dictador xilè Augusto Pinochet, anuncis publicats en revistes i fotografies familiars. La confrontació d'àudio, text i elements visuals resumeix els efectes de l'experiència quotidiana quan la política s'infiltra i impacta en la vida privada.

Mientras una mujer se ocupa de su hijo en un hogar de clase media, los mensajes emitidos por los medios de comunicación (entre otros, una entrevista televisiva con la propietaria de una galería que habla del arte de los sesenta) se combinan con un texto de la artista sobre las formas de dominación en la vida cotidiana. Rosler superpone imágenes del dictador chileno Augusto Pinochet, anuncios publicados en revistas y fotografías familiares. La confrontación de audio, texto y elementos visuales resume los efectos de la experiencia cotidiana cuando la política se infiltra e impacta en la vida privada.

While a woman cares for her child in a middle-class home, media messages (including a TV interview with a gallery owner about the art of the sixties) are combined with a text by the artist about everyday forms of domination. Rosler superimposes images of the Chilean dictator Augusto Pinochet, advertisements from magazines and family photographs. The confrontation of audio, textual and visual elements summarises the effects of everyday experience where politics infiltrates and impacts on private life.

7.

Semiòtica de la cuina

Semiótica de la cocina

Semiotics of the Kitchen

1975

Vídeo monocanal, b/n, so, 6 min 21 s

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Obra adquirida gràcies a Família Rumeu

Incorporació 2006

En aquest vídeo –una de les seves obres més conegudes–, l'artista apareix davant d'una taula de cuina i ens mostra diversos estris per ordre alfabètic, començant amb *apron* (davantal) i acabant amb *tenderizer* (maça). Rosler adopta el paper d'una «anti Julia Child», la popular xef de la televisió americana de qui es diu que, als anys seixanta, va fer arribar la cuina francesa a les llars dels Estats Units. Com suggereix l'irònic títol de l'obra, i també l'agressivitat amb què l'artista demostra l'ús de cada objecte, el que era un vocabulari d'objectes domèstics es transforma en un lèxic de ràbia i frustració. En paraules de la mateixa Rosler: «Quan la dona parla, dóna nom a la seva pròpia opressió.»

En este vídeo –una de sus obras más conocidas– la artista aparece ante una mesa de cocina y nos va mostrando varios utensilios por orden alfabético, empezando por *apron* (delantal) y terminando por *tenderizer* (maza). Rosler adopta el papel de una «anti Julia Child», la popular chef de la televisión americana de quien se dice que, en los años sesenta, introdujo la cocina francesa en los hogares de Estados Unidos. Como sugiere el irónico título de la obra, y también la agresividad con la que la artista demuestra el uso de cada objeto, lo que era un vocabulario de objetos domésticos se transforma en un léxico de rabia y frustración. En palabras de la propia Rosler: «Cuando la mujer habla, da nombre a su propia opresión.»

One of Rosler's best-known works, in this video the artist is shown in front of a kitchen counter displaying various utensils in alphabetical order, starting with an apron and ending with a tenderiser. Rosler adopts the role of an 'anti-Julia Child', the popular American TV chef who is credited with bringing French cuisine to the U.S. public in the 1960s. As suggested by the ironic title and Rosler's sometimes aggressive behaviour as she demonstrates the function of each object, a lexicon of domestic utensils is transformed into one that foregrounds anger and frustration. As Rosler herself maintains: 'When the woman speaks, she names her own oppression.'

8.

Estadístiques vitals d'una ciutadana, simplement obtingudes
Estadísticas vitales de una ciudadana, simplemente obtenidas

Vital Statistics of a Citizen, Simply Obtained

1977

Vídeo monocanal, color, so, 39 min 20 s

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

A mesura que l'artista es va despullant, un home amb bata blanca pren mides del seu cos amb una minuciositat que es fa cada vegada més invasiva. Tres dones fan sonar uns instruments segons si les mides enregistrades són per damunt de la mitjana, per sota o exactament en la mitjana. El vídeo planteja el grau d'escrutini a què se sotmet el cos de la dona en la societat moderna, així com la imposició d'uns estàndards i normes als quals se suposa que s'ha d'ajustar el cos femení. En un sentit més ampli, l'obra evoca la institucionalització de mesuraments pseudocientífics que s'han esgrimit històricament per justificar teories racials discriminatòries i en contextos com els concursos de bellesa. Rosler també hi incorpora fotografies documentals fetes pel govern americà als anys trenta amb finalitats estadístiques, mentre una veu en off enumera casos de crims contra les dones.

Mientras la artista se va desvistiendo, un hombre en bata blanca toma medidas de su cuerpo con una minuciosidad cada vez más invasiva. Tres mujeres hacen sonar unos instrumentos según si las medidas registradas están por encima de la media, por debajo o exactamente en la media. El vídeo plantea el grado de escrutinio al que se somete el cuerpo de la mujer en la sociedad moderna, así como la imposición de unos estándares y normas a los que se supone que debe ajustarse el cuerpo femenino. En un sentido más amplio, la obra evoca la institucionalización de mediciones pseudocientíficas que se han esgrimido históricamente para justificar teorías raciales discriminatorias y en contextos como los concursos de belleza. Rosler también incorpora fotografías documentales hechas por el gobierno estadounidense en los años treinta con fines estadísticos, mientras una voz en off enumera casos de crímenes contra las mujeres.

As the artist undresses, a man in a white coat measures her body with a thoroughness that becomes progressively more invasive. Three women sound instruments according to whether the measurement recorded is above, below or exactly average. The video thus addresses the level of scrutiny to which women's bodies are subjected within modern society, as well as the imposition of standards and norms to which female bodies are expected to conform. More broadly, the video evokes the institutionalisation of pseudo-scientific measurement used historically to justify discriminatory racial theories and in contexts such as beauty pageants. Rosler also incorporates documentary photography produced by the American government in the 1930s for statistical purposes, while a voiceover lists crimes against women.

9.

Nascuda per ser venuda: Martha Rosler llegeix l'estrany cas del nadó S./M.

Nacida para ser vendida: Martha Rosler lee el extraño caso del bebé S./M.

Born to be Sold: Martha Rosler Reads the Strange Case of Baby S./M.

1988

Vídeo monocanal, color, so, 35 min 40 s

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA

Incorporació 2007

Rosler va abordar el tema del gènere i la classe social en els mitjans de comunicació a la dècada dels vuitanta amb el «cas Baby M». Àmpliament difós pels mitjans sensacionalistes, el cas implicava una mare de lloguer de classe treballadora, Mary Beth Whitehead, que va decidir no donar el nadó en adopció. La parella adoptant, Elizabeth i William Stern, més ben posicionada socialment (ell bioquímic, ella pediatre), van demandar la noia i van guanyar el judici, amb l'argument de la prerrogativa paterna del senyor Stern. En el més pur estil teatral de comèdia americana, Rosler construeix una peça en la qual alterna seqüències reals de televisió i transcripcions del judici amb la interpretació de l'artista. D'aquesta manera posa en evidència la tendenciositat del sistema judicial a favor de la parella burgesa i la denigració pública que va patir Whitehead.

Rosler abordó el tema del género y la clase social en los medios de comunicación en la década de los ochenta con el «caso Baby M». Ampliamente difundido por los medios sensacionalistas, el caso implicaba a una madre de alquiler de clase trabajadora, Mary Beth Whitehead, que decidió no dar a su bebé en adopción. La pareja adoptante, Elizabeth y William Stern, mejor situada socialmente (él bioquímico, ella pediatra), demandaron a la mujer y ganaron el juicio, con el argumento de la prerrogativa paterna del señor Stern. En el más puro estilo teatral de comedia americana, Rosler construye una pieza en la que alterna secuencias reales de televisión y transcripciones del juicio con la interpretación de la artista. De este modo hace patente la tendenciosidad del sistema judicial a favor de la pareja burguesa y la denigración pública sufrida por Whitehead.

Rosler took on media presentations of gender and class in the 1980s with the 'Baby M Case'. Sensationalised by the media, the case involved a working-class surrogate mother, Mary Beth Whitehead, who decided she wanted to keep her child. The adopting couple, Elizabeth and William Stern, more affluent and of higher socially standing (a biochemist and a paediatrician), sued Whitehead and eventually won on the basis of Mr Stern's parental prerogative. Emulating the language and staging of American comedy, Rosler constructs a piece that alternates real television sequences and transcriptions of the trial with the artist's interpretation, highlighting the judicial bias in favour of the bourgeois couple and the public vilification of Whitehead.

10.

Martha Rosler llegeix "Vogue"

Martha Rosler lee "Vogue"

Martha Rosler Reads "Vogue"

1982

Vídeo monocanal, color, so, 25 min 45 s

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

Es tracta d'un altre vídeo protagonitzat per la mateixa Rosler, que en aquesta ocasió es posa en el paper d'una presentadora de televisió, amb totes les convencions del personatge. L'artista fulleja un número de la revistat de paper cuixé *Vogue*, i alterna les glamuroses imatges de la cultura consumista amb unes altres que mostren un taller de confecció de treballadores asiàtiques. Les dades sobre el preu per hora que cobren aquestes obreres tèxtils es contrasten amb els elevats sous de les models de moda. L'estadística i les dures condicions de treball posen al descobert la cara oculta de la indústria de la moda. Les imatges d'èxit i de luxe associat al consum apareixen, doncs, simultàniament com una manipulació de les dones riques i una explotació de les dones pobres.

Se trata de otro vídeo protagonizado por la propia Rosler, que en esta ocasión asume el papel de una presentadora de televisión, con todas las convenciones del personaje. La artista hojea un número de la revista de papel cuché *Vogue*, y alterna las glamurosas imágenes de la cultura consumista con otras que muestran un taller de confección de trabajadoras asiáticas. Los datos sobre el precio por hora que cobran esas obreras textiles se contrastan con los elevados sueldos de las modelos de moda. La estadística y las duras condiciones de trabajo ponen al descubierto la cara oculta de la industria de la moda. Las imágenes de éxito y lujo asociado al consumo aparecen simultáneamente como una manipulación de las mujeres ricas y una explotación de las mujeres pobres.

The video again features Rosler as the protagonist, in this case assuming the behavioural conventions and 'fashionable' dress of a television presenter. Rosler thumbs through an issue of the glossy fashion magazine *Vogue*, interspersing the images of glamorous consumer-culture with others showing Asian workers in garment sweatshops. Data on the hourly pay of these textile industry workers is contrasted with the high earnings of fashion models. These statistics and the harsh working conditions reveal the dark side of the fashion industry. The images of success and conspicuous consumption are therefore revealed to be simultaneously manipulative of wealthy women while exploitative of their poorer counterparts.

11.

Un argument senzill a favor de la tortura, o com dormir a la nit

Un argumento sencillo a favor de la tortura, o cómo dormir por la noche

A Simple Case for Torture, or How to Sleep at Night

1983

Vídeo monocanal, color, so, 61 min 50 s

Col·lecció MACBA. Dipòsit de l'Ajuntament de Barcelona

Incorporació 2008

Com a reacció davant d'un article editorial aparegut el 1982 a la revista conservadora *Newsweek*, Rosler construeix un assaig visual que emfasitza les perilloses implicacions totalitàries de les tesis a favor de la tortura que defensa l'article esmentat. Mentre una veu en off –la de la mateixa artista– va llegint l'article de la revista, el vídeo en contraresta l'argumentari d'una manera gradual. El punt de vista contrari de l'artista es desplega a través d'imatges d'articles de premsa sobre temes que abasten des dels drets humans fins al atur i l'economia global. Exposant un conjunt exhaustiu de contraarguments, Rosler denuncia el govern i les empreses nord-americanes que donen suport a règims polítics que recorren a la tortura, així com el silenci de la premsa i la seva parcialitat en la cobertura de notícies.

Como reacción a un artículo editorial aparecido en la revista conservadora *Newsweek* en 1982, Rosler construye un ensayo visual que enfatiza las peligrosas implicaciones totalitarias de las tesis a favor de la tortura que defiende dicho artículo. Mientras una voz en off –la de la propia artista– va leyendo el artículo de la revista, el vídeo contrarresta su argumentario de manera gradual. El punto de vista contrario de la artista se despliega a través de imágenes de artículos de prensa sobre temas que abarcan desde los derechos humanos hasta el desempleo y la economía global. Exponiendo un conjunto exhaustivo de contraargumentos, Rosler denuncia al gobierno y las empresas estadounidenses que apoyan regímenes políticos que recurren a la tortura, así como el silencio de la prensa y su parcialidad en la cobertura de noticias.

Made as a reaction to an editorial published in the right-wing *Newsweek* magazine in 1982, Rosler constructs a visual essay emphasising the dangerous totalitarian implications of the argument for torture advanced by the article. While the voiceover (enacted by the artist) begins with a simple reading from the original article, the video gradually reverses the argument. The artist's contrary point of view is developed through images of press articles on subjects ranging from human rights to unemployment and the global economy. Advancing an exhaustive set of counterarguments, Rosler denounces the U.S. government and companies that support political regimes that resort to torture, as well as exposing the silence or bias of the press through its news coverage.